

Neriman Cahit

(Girne,1937-)

Girne'nin Pmarlı köyünde doğdu. Kıbrıs Öğretmen Koleji'ni bitirdikten sonra başladığı ilkokul öğretmenliğini emekli olana dek sürdürürken bir yandan da gazetelerde şiirleri, makaleleri, araştırma-inceleme yazıları, röportajları yayımlandı. Kadın haklarını savunanların öncülerindendir. Ga-

zeticilik uğraşısıyla şiir macerasını günümüzde de sürdürmektedir.

Eserleri: *K.T.Ö.S. Mücadele Tarihi*, 1987, araştırma-inceleme; *Sıkıntıya Vurulan Düğüm*, 1988, şiirler; Konu: *Kadın*, 1990, araştırma-inceleme, şiirler; *Ayseferi*, 1995, şiirler.

TANRILAR DA GİDER SÜRGÜNE

(*Ayseferi*, 1995, s. 51)

Bin yıllık hüzdür yüreğimde
durmadan çoğalan geriye
dönüp bakmalardan
yanılsamalardan...

Bırakıp gidebilirim
yüreğimi
acele atların terkesine binişim bundan...

Güneş, gitti... gidecek...

Yüreğimde,
kuşatılmış yanıma hep sızım sızım...
kurtulup gelebilsem birgün en güzel
kuşlarınla karşıla beni

Sonsuzluğunu yaşadım hep yokluğunun
karanlık dehlizlerde vurgun yedi
ayrılık yüklü gemilerim
ki ayrılık, her mevsimde açan
yediveren bir güldü
adını koymaya hep geç kaldığım...

Önce yüreğim soyundu
aklığından
mor telaşından
beklemenin...

En koyu karanlıklarımı temizledi zaman
yokluğunun...

Geleceksen gel
inceldi hasretim...

Bir yanık lekesi yüreğimde
dirençli yalnızlığım...
Bir sanadır yüzümü dönüşüm böyle
kendimi seyrelmiş sabahlara
bırakışım..Bir sanadır bu sonsuz
insan sabrım...

Kim beklemenin yüklemidir bu
hep öznesiz...

AKDENİZ BİR DELİ UMUT BİR DELİ SEVDA

(*Ay Seferi*, s. 197)

Sen geldin,
Akdeniz de geldi kuruldu bir yanıma
bir gül kendine büyüdü
ne güzel vurdunuz sevda burcuma...

Sen geldin
bütün sularım Akdeniz
yürüdüm bir sevdanın başkentine
sen ve Akdeniz
ne güzel yakıştınız sevdama...

Bin hiç bu kadar kadın olmadım...

YİTİK KİMLİK

(*Konu: Kadın*, 1990,5. s.)

Ve,
Kadın olduğum içindir
çektiğim bunca acı
çocuklarım,
kocam
ve babam adına
utaniyorum...

Doğada,
erkeğimle
bir dişi tay kadar
özgürdüm.
Ne ki,
araya,
mal girdi, mülk girdi
para girdi
ben de metalaştım,
her şeyimi yitirdim.
O gün, bugündür
hep,
YİTİK KİMLİKLE
yaşıyorum.

